

Opettajat valokeilassa: Susanne Heinonen

Haastattelimme koulumme uutta englanninopettajaa Susanne Heinosesta. Juttutuokiomme aikana hän kertoi muun muassa, mikä on hänen inhokkivärinsä, oliko kielten opiskelu hänelle vaikeaa sekä missä asusteessa häntä ei ikinä tulla näkemään.

1. Miksi ryhdyit opettajaksi?

- Se on hirveän pitkä polku, ja olen tehnyt paljon muutakin. Työskentelin pitkään ulkomailla. Tietyssä vaiheessa, kun tulin takaisin Suomeen, en enää halunnut työskennellä hotellialalla, jolla olin aikaisemmin. Sitten päätin, että voisin ryhtyä vaikka englanninopettajaksi. Minulla ei siis ollut alun perin lukiossa minkäänlaista suunnitelmaa. En silloin todellakaan halunnut mennä minnekään yliopistoon vaan olin pitkälle yli kolmekymppinen, kun lopulta päädyin sinne.

2. Jouduitko tekemään töitä kielten eteen? Saitko hyviä numeroita kielistä?

- En saanut hyviä numeroita, ja tosiaan jouduin tekemään töitä. Ehkä syynä oli se, ettei minua silloin kiinnostanut oikein mikään. Lukioaikani oli varsin biletyspainotteista, ja numerotkin olivat sen mukaisia. Tulokset ovat aika suorassa suhteessa siihen, miten opiskeli. Totta kai pitää muistaa myös se, että silloin maailma oli ihan toisenlainen – lukioajoistani on jo lähes 30 vuotta. Ihminen on ihan erilainen sellaisen ajan kuluttua. Jos vertaan itseäni nyt aikuisena, lähes 50-vuotiaana, siihen edesvastuuttomaan lukiolaiseen, niin en pysty sanomaan, että olisin edes sama ihminen. Jouduinkin tekemään kovasti töitä sitten myöhemmin kielten eteen. En

todellakaan ole mikään L:n ylioppilas. Ajattelen, että tämä on myös tietyllä tavalla etu, koska ymmärrän niitä, joilla on vaikeuksia. En ole heti sanomassa, että miksi et nyt tajua tätä. Minullakin kesti oppia ja ymmärrän, että joidenkin asioiden eteen täytyy tehdä töitä.

3. Mikä on opettajan ammatissa parasta?

- Parasta on nähdä opiskelijoiden kehittyminen. On mahtavaa, että joku oivaltaa jotain. Se on hienoa ja myös palkitsevaa.

4. Onko sinulla sanontaa, johon uskot?

- Minusta kaikki asiat pitää tehdä aina täysillä, sata lasissa. Tekee sitten mitä vain, olkoon se vessanpöntön siivoaminen tai jonkin uuden asian opettelu, niin pitää antaa kaikkensa. Siihen uskon. Kun antaa kaikkensa, se palkitsee.

5. Mikä on mielenkiintoisin kieli, jonka haluaisit osata?

- Opiskelen tällä hetkellä venäjää, vaikken tosin kovinkaan suurella menestyksellä. Ykköskurssinkin kävin Vantaan aikuisopistolla kolme kertaa! Mutta venäjää tahtoisin oppia. Se on kiinnostava kieli, vaikeudestaan huolimatta.

6. Miten kuvailisit tyyliäsi?

- Miten kuvailisin tyyliäni... No, pukeudun varmaan ikäisekseni ihan liian nuorekkaasti. Tyylini ei ainakaan ole rento, mutta värikäs se voisi olla. En tykkäisi pukeutua kauttaaltaan tummiin sävyihin; vaaleita sävyjä saa olla paljon. Voin vannoa, että minua ei tulla koskaan näkemään sellaisissa terveyskengissä (clogs)!

7. Terveisiä opiskelijoille?

- Opiskelkaa lukiossa kieliä! Jos itsekin olisin aloittanut venäjän joskus lukio- tai yläasteaikoina, niin varmaan se sujuisi paljon paremmin. Minun aikani oli tapana, että otettiin saksaa ja ranskaa. Itsekin otin ja osaan niitä kohtalaisen hyvin. Nuoruus on se ikä, jolloin kieliä kannattaa opiskella, ja kurssit vaikkapa täällä koulussa ovat ilmaisia, joten niitä kannattaa hyödyntää. Oppiminen on niin paljon vaikeampaa ja hitaampaa viisikymppisenä, ja kieliä tarvitsee. Lähtökohtainen oletus on, että jokainen osaa englantia ja sitä sitten osataan, miten osataan, ja jos ei osaa mitään muuta kieltä, niin kyllä sitä aika heikoilla on. Kannustan kyllä kaikkia kielten opiskeluun!

Lempiväri?

- Riippuu asiasta. Väri, josta en pidä, on liila.

Onko sisaruksia?

- On, veli.

Onko lemmikkejä?

- Ei ole tällä hetkellä, mutta on ollut kaneja.

Kuinka vanha olet?

- Aivan liian vanha... 47.